

“मीठे बच्चे- तिमी अहिले पुजारीबाट पूज्य, बेगरबाट प्रिन्स बनिरहेका छौ। त्यसैले तिमीलाई खुशीमा रमाउनु छ, कहिले पनि रुनु हुँदैन।”

प्रश्न:- अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको वर्षाबाट विश्वलाई धनवान बनाउनको लागि बाबाले तिमीलाई कुन कुरामा आफूसमान बनाउनु हुन्छ?

उत्तर:- बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! जसरी म रूप वसन्त हुँ, त्यस्तै तिमीलाई पनि रूप वसन्त बनाउँछु। जुन अविनाशी ज्ञान रत्न तिमीलाई मिलेको छ, त्यसलाई धारण गरेर मुखबाट दान गर। यसै महादानबाट विश्व धनवान बन्छ। जसरी तिमी बच्चाहरू बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौ, त्यस्तै अरूलाई पनि देऊ। तिम्रो कर्तव्य हो सबैलाई मार्ग बताउनु, सुखदायी बन्नु।

गीत:- इन्साफ की डगर पर...

ओम् शान्ति। यो गीत काँग्रेसहरू सँग पनि उपयुक्त हुन्छ र तिमी बच्चाहरू सँग पनि उपयुक्त हुन्छ किनकि उनीहरूले पनि त सहन गरेर अङ्ग्रेजहरूबाट भारतवर्षलाई छुटाए। त्यसैले यो गीत उनको खुशीमा छ। उत्सव त मनाइरहन्छन्। जति राम्रो गरे पनि पुरानो दुनियाँ त परिवर्तन भएन नि। दुनियाँ त त्यही पुरानै हो। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- श्रीमत अनुसार हामी यस दुनियाँलाई परिवर्तन गरिरहेका छौं। त्यसलाई श्रीमत भनिदैन। श्रीमत हुन्छ नै एक भगवानको। तिमी छौ अहिले बाबाको श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ श्रीमतमा। उनीहरूले फेरि श्रीकृष्णको नाम राखिदिएका छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- यो हो श्री शिवबाबाको मत। कृष्णलाई बाबा भन्न शोभा दिँदैन। श्री शिवबाबाको मत। श्रीकृष्ण बाबाको मत त भनिदैन। तिमी यस सृष्टिलाई फेरि पवित्र बनाइरहेका छौ। भारतखण्ड नै मुख्य हो किनकि यो बेहदका बाबाको जन्मस्थान हो। सारा दुनियाँका मनुष्य मात्रका बाबा हुनु हुन्छ अर्थात् सर्वका सद्गति दाता हुनु हुन्छ, उहाँको यो बर्थ प्लेस हो। यसलाई सर्वोत्तम तीर्थ भनिन्छ, यो जस्तो महान् तीर्थ अरू कुनै छैन। तर गीतामा नाम बदलिदिएका छन्। यो कुरा स्वयं भारतवासीलाई पनि थाहा छैन। यो भारत बेहदका बाबाको बर्थप्लेस हो। हुन त शिवरात्रि मनाउँछन् तर शिव को हुनु हुन्छ? कहिले आउनुभयो? उहाँको नाम-रूप के हो? यो जानेका छैनन्। तिमीले अब जानिसकेका छौ। अहिले शिवलिङ्गको चित्रमा सेतो तारा देखाइन्छ, जसले गर्दा मनुष्यहरू स्पष्ट बुझ्न सक्छन् कि परमात्माको यो रूप हो। तर पूजा आदि कसरी गर्ने- त्यसैले ठूलो रूप बनाइएको छ। हुनु हुन्छ वास्तवमा तारा। बाबा जौहरी पनि हुनु हुन्छ। बाबालाई थाहा छ- एक पत्थर पनि हुन्छ जसलाई स्टार रुबी, स्टार फाइन माणिक, स्टार नीलम आदि भनिन्छ। ती धेरै मूल्यवान हुन्छन्। अखबारमा पनि छापिएको थियो- सबै भन्दा ठूलो स्टार फलानो खजानाबाट चोरी भयो। यो यही शिवलिङ्ग लाल त हो, यसको बीचमा छ सेतो स्टार, स्टार लाइट। बुझाउँदा धेरै सहज हुन्छ। स्टार सेतो हुन्छ नि। आत्माको पनि सेतो नै साक्षात्कार हुन्छ। चीज त यही नै हो। केवल स्टार लगाउनु छ। अरू केही लेख्नु पर्ने आवश्यकता रहँदैन। बुझाउन धेरै सजिलो हुन्छ। तल यो लिखत त छँदै छ- तपाईंको जन्मसिद्ध अधिकार स्वर्गको राजाई, किनकि स्वर्ग स्थापक पिता हुनु हुन्छ। त्यसैले तारा थप्नु छ। अहिले बाबा डाइरेक्शन दिइरहनु भएको छ। तुरुन्त काम गर्नु पर्ने हुन्छ। यस्तो पत्थर पनि हुन्छ जसमा तारा एकदम फस्टक्लास देखिन्छ। यहाँ त्यसको धेरै मूल्य हुन्छ। फेरि सत्ययुगमा त यी चीजहरूको कुनै मूल्य हुँदैन।

२०७५ असोज १६ मंगलबार २-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

त्यहाँ यी जुहारत त पत्थरको रूपमा मानिन्छ, महलहरूमा लगाउँछन्। यो दुनियाँ अब परिवर्तन भइरहेको छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी स्वर्गको मालिक बन्नको लागि बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौं, पढिरहेका छौं। जति जसले पढ्नेछ, त्यति श्रेष्ठ पद प्राप्त गर्नेछ। पढ्नु अनि फेरि पढाउनु पनि छ, अर्थात् आफूसमान बनाउनु छ, त्यसपछि नै श्रेष्ठ पद प्राप्त गर्न सक्नेछौ। बच्चाहरूले सम्झन्छन्— हामी ब्राह्मण हौं, हामीलाई सच्चा यात्रा सिकाउनु छ। हरेकलाई बाबाको परिचय दिनु छ। कोही पनि मनुष्य मात्र बाबालाई जान्दैनन्। बाबा त एकै हुनु हुन्छ। बाँकी सबैलाई आ-आफ्नो पार्ट मिलेको छ। एक आत्माको पार्ट दोस्रो सँग मिल्दैन। आत्मा त अविनाशी छ, उनको रूपमा कुनै फरक छैन। शरीरहरूमा मात्रै फरक छ, अनि हरेक आत्माहरूको पार्टमा फरक छ। हरेक आत्मा जो स्टार लाइट हो, उसमा अविनाशी पार्ट भरिएको छ। अविनाशी पार्ट छ। यी कुरा पनि तिमी नै जान्न सक्छौ, नम्वरवार पुरुषार्थ अनुसार। जस्तो आत्मा छ, गायन पनि छ— चम्किन्छ भृकुटीको बीच अजब सितारा। अजब छ नि। कति सानो स्टार, उसमा ८४ जन्महरूको पार्ट भरिएको छ। यो कुरा जब सुन्नेछन् तब धेरै धन्यवाद दिन्छन्, वास्तवमा यिनीहरूलाई पढाउने त उहाँ परमात्मा हुनु हुन्छ। तिमीलाई त सबैलाई पढाउनु छ। क्रिश्चियनहरूले अङ्ग्रेजी जान्दछन्, तिमी हिन्दीमा बोल, फेरि दोभाषेले अङ्ग्रेजीमा अनुवाद गरेर सुनाउँछ। उनीहरू सँग दोभाषे (अनुवाद गर्नेवाला) हुन्छन्। बाबाको परिचय त दिनु छ। जसरी बाबा दुःख हर्ता, सुख कर्ता हुनु हुन्छ, त्यस्तै तिमी बच्चाहरूलाई पनि बन्नु छ। हरेकलाई मार्ग बताउनु छ। अरूलाई पनि सुखी बनाउनु— यो तिमी बच्चाहरूको कर्तव्य हो। तिमी स्वयं बाबा सँग यति वर्सा लिइरहेका छौ, त्यसैले फेरि अरूलाई पनि दिनु पर्छ। यो हो महादान। यी एक एक महावाणी लाखौं रुपैयाका छन्। शास्त्रहरूको वाक्य यदि लाखौं रुपैयाका हुन्थे भने त यो भारतवर्ष यति कङ्काल किन बन्थ्यो?

त्यसैले तिमी बच्चाहरूले सम्झाउनु छ, बाबाको परिचय दिनु छ, उहाँ पनि परम आत्मा हुनु हुन्छ। रूप पनि हुनु हुन्छ, वसन्त पनि हुनु हुन्छ। तर अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको वर्षा कसरी गर्ने? अवश्य शरीर चाहिन्छ। त्यसैले बाबा आएर तिमी बच्चाहरूलाई अर्थात् तिमी आत्मालाई रूप-वसन्त बनाउनु हुन्छ। अविनाशी ज्ञान रत्नहरूलाई धारणा गर्नु छ। मुखद्वारा फेरि यो दान दिनु पर्छ, जुन रत्नहरूको कसैले मूल्य गर्न सक्दैन। त्यस बारेमा पनि एउटा कहानी छ। त्यसैले यो धारणा गर्नु पर्ने हुन्छ। भन्छन् नि हैन— शिवबाबा बम-बम भोलानाथ भरिदेऊ झोली। यो अविनाशी ज्ञान रत्नहरूबाट झोली भर्नु छ। फेरि त्यहाँ त तिमी महल हीरा जुहारतका बन्छन्। त्यसैले यो हरेकलाई सम्झाउनु छ। जहाँ बाबा रहनु हुन्छ त्यो हो निर्वाणधाम अथवा मुक्तिधाम। बुद्ध आदिको लागि भन्दछन्— पार निर्वाण जानुभयो। त्यसैले त्यो सबैको घर भयो नि। त्यो बाबाको पनि घर हो। बाबा अहिले आउनु भएको छ सबैलाई लैजानको लागि। अथाह धन दिइरहनु भएको छ। त्यसैले बाबाको परिचय तिमीले नदिए अरू कसले दिन्छ? बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबै देहका धर्म हुन्— म क्रिश्चियन हुँ, फलाना हुँ... यो सबै छोडेर अब म पितालाई याद गर, जसको तिमी भक्तिमार्गमा याद गर्दै आयौ। गायन पनि गरिन्छ— अन्त मति सो गति। ग्रन्थमा पनि छ नि— अन्तकाल जो स्त्री सिमरे...। अब कुरुर, सुँगुर त बन्न सक्दैनन्। फेरि पनि जन्म त मिल्छ हैन! यहाँ बाबा भन्नुहुन्छ— देही अभिमानी बन, मलाई याद गर। तिमी आफ्ना बाबालाई र घरलाई भुलेका छौ। अब नाटक पूरा हुन्छ फेरि दोहोरिनु हुनु छ। इस्लामी, बौद्धी, क्रिश्चियन सबै आफ्नो पार्ट रिपीट गर्दै आएका छन्। यो ड्रामा अनेक पटक रिपीट हुँदै

२०७५ असोज १६ मंगलबार २-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 आएको छ। यसको कुनै आदि अन्त छैन। ड्रामाको आदि, अन्त त हुन्छ। फेरि-फेरि रिपीट भइरहन्छ,
 अटोमेटिकली। यी कुरा जसले बुझेका छन्, उनले अरूलाई सम्झाउनु पर्छ— आएर बाबालाई जान्नुहोस्।
 बाबालाई नजान्नाको कारण मनुष्यहरू अनाथ बनेका छन्। अहिले मानौं, पोपले भन्दछन्— लडाईं नगर,
 फेरि पनि कसैले कहाँ मान्छन् र! क्रिश्चियनहरूको प्रमुख हुन् पोप। सबैका गुरु हुन्। फेरि गुरुको मतमा किन
 चल्दैनन्? यो कसैले पनि मान्नेवाला छैनन्। बाबा नै आएर मत दिनु हुन्छ, त्यसैले सबैलाई सम्झाउनु हुन्छ।
 बिस्तारै-बिस्तारै सबै धर्मावलम्बीले बुझ्नेछन्। पहिले तिमी केवल सिन्धीहरू मात्रै थियौ, अहिले सबै
 आउन थालेका छन्। क्रिश्चियनहरूलाई पनि बाबाको परिचय दिनु पर्छ, जसबाट उनीहरू पनि बाबा सँग
 वर्सा लिने हकदार बन्न सक्नु। यसमा थाक्नु हुँदैन। यो प्रदर्शनी त धेरै जोडले चल्नेछ। सेवाधारी
 बच्चाहरूमाथि नै सेवाको ठूलो जिम्मेवारी छ। उनीहरू नै दिलमा चढ्छन् र फेरि तख्तमा सवार हुन्छन्।
 महादानी बन्नु छ अनि फेरि याद गर्नु छ बाबालाई। उनीहरूले बीमा गर्छन् दोस्रो जन्मको लागि। ईश्वर अर्थ
 वा कृष्ण अर्थ दान गर्छन्। वास्तवमा कृष्ण त हुन् नै धनवान्, उनको त दान लिइएको हो, बाबाबाट वर्सा
 लिएका हुन्। स्वर्गको राजकुमार बनेका हुन् भने स्वर्ग स्थापना गर्नेवाला सँग वर्सा लिए नि। तर कसरी
 लिए? यो कसैको बुद्धिमा बस्दैन। बाबाले नै कृष्णलाई पनि वर्सा दिनुभयो। वर्सालाई नै दान पनि भनिन्छ।
 कन्या दान गर्छन् नि! अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दान गर्न आएको छु,
 यसको लागि प्रबन्ध गर्नु पर्छ। ठिकै छ, खर्च होस्, कुनै हर्जा छैन। यहाँ बच्चाहरूले साक्षात्कार त गरेका
 छन्। इब्राहम, बुद्ध, क्राइस्ट आदि सबै प्रमुखहरू अन्तमा आउँछन्। अवश्य सुन्नेछन्, तब त पद प्राप्त
 गर्नेछन् नि। तिमी बच्चाहरूलाई त खुशी हुनु पर्छ। क्रिश्चियनको भारतवर्ष सँग कनेक्शन धेरै छ। राजाई पनि
 लिए फेरि रिटर्न पनि गरिरहेका छन्। उनीहरूले त भारतवर्षलाई धेरै सम्हाल गर्नु छ। यदि भारतवर्षमाथि
 कसैले चढाइ गरेमा सबै पैसा खतम हुन्छ। उनले पैसा त धेरै दिएका छन्। सारा रकम नै खलास हुन्छ,
 त्यसैले हर तरहबाट कोसिस गर्नेछन् बचाउन। यिनीहरूलाई मदत त अवश्य चाहिन्छ तर रिटर्न पनि
 चाहिन्छ। उहाँले त सम्हाल गर्नु नै छ। बाबा जान्नुहुन्छ— भारत गरिब छ, त्यसैले त्यहाँबाट पनि मदत
 गराउँछन्, अनि स्वयं पनि आएर मदत दिइरहेका छन्। अहिले उनले मदत दिन्छन्, अनि भविष्यको लागि
 फेरि बाबा मदत दिनु हुन्छ। त्यसैले धेरै राम्रो एउटा मण्डप बनाएर त्यहाँ सबै क्रिश्चियनहरूलाई निमन्त्रण
 दिनु छ। कति राम्रो राम्रो चित्र छन्, यसमा सारा ज्ञान छ। दिन-प्रतिदिन बुद्धिको ताला खुल्दै जान्छ।

तिमीलाई थाहा छ— सानो आत्मामा कति धेरै पार्ट भरिएको छ! वैज्ञानिक पनि यस कुरामा धेरै अचम्म
 मान्नेछन्। उनीहरू पनि सम्झन्छन्— हामीलाई कसैले प्रेरणा दिइरहेको छ। विनाश त अवश्य हुनु छ। यो
 ड्रामामा निश्चित छ। शंकरको कुनै कुरा होइन, यो त निमित्त मात्र नाम राखिएको हो। प्राकृतिक प्रकोप पनि
 हुनु छ। यो कुरा सुनेर ती ठूला व्यक्तिहरू खुशी हुन्छन्, तिमीलाई धेरै धन्यवाद दिन्छन्। धेरै विदेशीहरू
 आउँछन्। घरमा आउँछन् भने त दान अवश्य दिनु छ। हाम्रो लागि त यस समय सबै अनाथ, कङ्गाल छन्।
 सारा दुनियाँ अनाथ छन् किनकि माता-पिताको नै परिचय छैन। तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। त्यसैले
 बच्चाहरूलाई सेवाको नशा हुनु पर्छ। तार (टेलिग्राम) पनि दिन्छन् आएर सम्झनुहोस्, बाबा आउनु भएको
 छ सबै आत्माहरूलाई लिएर जान। आत्मा खुशी हुन्छ— साच्चै नै अब नाटक पूरा भयो, अब बाबा आउनु
 भएको छ लैजानको लागि। फेरि हामी सुखधाममा आउनेछौं। आधाकल्प पुजारी बनेर बाबालाई याद

२०७५ असोज १६ मंगलबार २-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन गरियो। अब फेरि पूज्य बन्नु छ। त्यसैले खुशीमा रमाउनु पर्छ। खुशी नभए त फेरि रोइरहन्छन्। जो रून्छन्, उनले गुमाउँछन्। हो, यस्तो सुख दिनेवाला बाबाको यादमा प्रेमको आँसु आयो भने त्यो मालाको दाना हुन्छ। बाबाको श्रीमतबाट श्रेष्ठ बन्छौ। यी बाबा पनि भन्छन्— कदम-कदम शिवबाबाको मतमा चलनु छ। श्रीमत नै श्रेष्ठ छ। धेरै ठूलो पढाइ छ। तीर्थहरूमा मनुष्यहरू जान्छन्, धेरै कठिनाइ सामुन्ने आउँछन्। पहिले त पैदल जान्थे, अहिले सरकारले सहज गरिदिएको छ। त्यसैले बाबा सम्झाउनु हुन्छ— कदम-कदममा श्रीमतमा चलनु छ। सावधानी सँग चढे तो चाखे वैकुण्ठ रस, गिरे तो चकनाचूर। कदम-कदममा राय लिनु छ। चिट्ठी लेख्ने गर— शिवबाबा मार्फत ब्रह्मा अथवा ब्रह्माकुमारीज, त्यसो भयो भने शिवबाबा याद आउँछ। तर धेरै बच्चाहरूले लेख्न भुल्छन्। एक दिन सबैको बुद्धिको ताला अवश्य खुल्नु नै छ। बच्चाहरूलाई सेवाको धेरै सोख हुनु पर्छ। सेवा धेरै गर्नु छ। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। खर्च आफैं आउँछ। अनायास नै सबैथोक हुँदै जान्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई ३ पाइला जमिन मिल्न पनि मुश्किल छ। फेरि पनि तिमीले कल्प पहिले विश्वलाई स्वर्ग बनाएकै हो।

सम्झाउन त धेरै सम्झाएँ, धारणा पनि हुनु पर्छ। धेरै गरिष्ठ चीज खाएमा फेरि पचदैन। प्रदर्शनीमा आउन त धेरै आउँछन्, तर एक जनालाई पनि निश्चय रहँदैन— यिनीहरूलाई पढाउने अथवा राजयोग सिकाउने बाबा हुनु हुन्छ। सबै भन्दा पहिले यो निश्चय गराउनु छ। तिमी सम्झाउन सक्छौ— यी हुन् प्रजापिता ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू। रचयिता त एकै परमपिता परमात्मा हुनु हुन्छ। बाबाबाट नै वर्सा मिल्नु छ। बाबाको जबसम्म बच्चा बन्दैनन् तबसम्म वर्सा मिल्न सक्दैन। भक्तहरूलाई फल दिनेवाला हुनु हुन्छ बाबा। यति सबै ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू छन्। प्रजापिता ब्रह्मालाई पनि रचयिता भन्दछन्। यतिबेला रचना हुन्छ नयाँ दुनियाँको। भगवानुवाच— म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। अच्छा—

मीठे-मीठे लक्की सिताराहरूप्रति ज्ञान सूर्य, ज्ञान चन्द्रमाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाको दिलतख्तमा रहनको लागि सेवाको जिम्मेवारी लिनु छ। महादानी अवश्य बन्नु छ। ज्ञान दान गर्नमा केही खर्च भए पनि कुनै हर्जा छैन।
- २) उच्च चढाइ छ, त्यसैले धेरै सावधानी सँग चलनु छ। कदम-कदममा श्रीमत लिइराख।

वरदानः— भृकुटीको कुटियामा बसेर अन्तर्मुखताको रस लिने सच्चा तपस्वीमूर्त भव

जुन बच्चाले आफ्नो बोलीमा नियन्त्रण गरेर समय र शक्ति बचत गर्छ उसलाई स्वतः अन्तर्मुखताको रसको अनुभव हुन्छ। अन्तर्मुखताको रस र बोलचालको रस— यसमा रात दिनको फरक छ। अन्तर्मुखीले सदा भृकुटीको कुटियामा रहेर तपस्या स्थितिको अनुभव गर्छ। उसले व्यर्थ संकल्पबाट मनको मौनता राख्छ र व्यर्थ बोलबाट मुखको मौनता राख्छ, त्यसैले उसलाई अन्तर्मुखताको रसको अलौकिक अनुभूति हुन्छ।

स्लोगनः— राजयुक्त बनेर हर परिस्थितिमा राजी (सन्तुष्ट) रहनेवाला नै ज्ञानी आत्मा हो।